SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. C. No. 92. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, MAY 15, 1993. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 15-го ТРАВНЯ 1993. Ч. 92. РІК C.

ДОМАГАЮТЬСЯ ЗВІТУ УРЯДУ Л. КУЧМИ

Київ (УНІАР). — Тут 5-го травня Кабінет Міністрів України ухвалив постанову, якою передбачено нове підвищення цін на вугілля, теплову і електричну енергію та на послуги зв'язку. Таке рішення пов'язане із зростанням цін на оливу, газ, які надходять з Росії. Ціни на кам'яне вугілля і вугільну продукцію збільшаться майже втричі, а на електроенергію в п'ять разів. Пільгова ціна — 19 карбованців і 50 коп. за кіловатгодину зберігається тільки для сільськогосподарських споживачів.

В той самий день керівники Кабінету Міністрів поінформували депутатів Верховної Ради про ситуацію, яка заіснувала у зв'язку з підвищенням цін на російський газ. Народні депутати почали вимагати звіту прем'єр-міністра Леоніда Кучми. Вони пригадали, що шість місяців тому Урядові надали надзвичайні уповноваження з метою виведення країни з кризи, однак нічого не змінилося. Після гострої дискусії сесія Верховної Ради постановила перенести звіт Л. Кучми на 13-го травня, тобто на день, коли закінчується термін надзвичайних уповноважень Уряду. Водночас парлямент ухвалив постанову, якою заборонив Урядові підвищувати роздрібні ціни до 18-го травня.

Запропонований Урядом проєкт державної програми боротьби зі злочинністю, яка мога б поліпшити психологічний клімат в суспільстві та зняти напруження, парлямент не затвердив. Крім того, голова Верховної Ради Іван Плющ підписав дозвіл на емісію в сумі 1 трильйона 300 біл. карбованців. Ці гроші Національний Банк України має передати комерційним банкам для кредитування пріоритетних проєктів аграрного і промислового секторів економіки, що на думку фахівців приведе до нового підвищення цін. Згідно з повідомленням Міністерства Статистики, емісія грошей за перший квартал року становить 405 біл. карбованців, тобто збільшилась у 12.6 разів порівняно з відповідним періодом минулого року.

Кабінет Міністрів уважає що останні рішення Верховної Ради це фактичне позбавлення Уряду надзвичайних уповноважень.

ВІДБУДУТЬСЯ РІЧНІ НАРАДИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС

Джерзі Сіті, Н.Дж. — Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу повідомляє, що чергові річні наради Головного Уряду УНС, останні перед 33-ою Конвенцією, що запланована на 1994 рік, відбудуться на оселі УНС Союзівці від понеділка 17-го травня до п'ятниці 21-го травня включно.

В нарадах Головного Уряду обов'язані взяти участь члени Екзекутиви, члени Головної Контрольної Комісії і всі радні із ЗСА і Канади.

Відкриття нарад пляноване на понеділок, 17-го травня, святочною збіркою біля пам'ятника Т. Шевченкові о год. 9-ій ранку.

В п'ятиденних нарадах головною темою буде обговорення проєкту нового статуту УНС, як також програми Конвенції, що відбудеться в Піттсбургу, Па., та відзначатиме 100-ліття заснування Українського Народного Союзу та щоденника „Свобода".

Головний Уряд УНСоюзу на Союзівці.

У програмі річних нарад, як звичайно, передбачений звіт головного предсідника, її заступників, звіти головного секретаря і касира, головних редакторів „Свободи" та „Українського Тижневика", управителя Союзівки, інших членів Головного Уряду та вкінці членів Головної Контрольної Комісії, пропозиції і рекомендації та прийняття бюджету на 1994 рік. Після кожного звіту будуть запити і дискусія.

Поодиноко будуть радити також вибрані окремі комісії.

В четвер, 20-го травня передбачений спільний бенкет.

УКРАЇНА НЕ БЕРЕ УЧАСТИ В НАРАДАХ МІНІСТРІВ ОБОРОНИ

Москва. — У п'ятницю, 13-го травня, тут, у головній кватирі головного командування Об'єднаних Збройних сил Співдружности Незалежних Держав, почалося засідання ради міністрів оборони країн Співдружности. В ньому беруть участь військові керівники дев'ятьох країн Співдружности. Молдова післала у Москву спостерігача, а місця, відведені за столом переговорів для української делегації, пустували.

Міністрами оборони на нараді представлені Білорусь і Таджикістан. Росія, Вірменія, Азербайджан, Казахстан, Киргизстан, Туркменістан і Узбекістан післали на нараду заступників міністрів оборони і начальників головних штабів.

„Нині ми обсудимо конкретні заходи зміцнення військового співробітництва у СНД, — заявив журналістам головнокомандуючий об'єднаними збройними силами СНД маршал Євгеній Шапошников перед початком засідання ради міністрів оборони. — Документи, підготовлені головним командуванням, передбачають взаємодії у справах військового, військово-політичного і військово-технічного характеру на різних рівнях — як в рамках Ташкентського договору про колективну безпеку, так і на основі двосторонніх угод", — сказав він.

„Я вірю у можливість військового союзу між деякими державами Співдружности, — заявив маршал, відповідаючи на запитання кореспондента ІТАР-ТАСС. — Росія, Білорусь і Казахстан могли б стати ядром справжньої економічної і військовополітичної інтеграції, справжнього оборонного союзу", — сказав Є. Шапошников.

Говорячи про безпеку нуклеарної зброї, що знаходиться на Україні, маршал сказав: „Я не чув ні разу від керівників України про те, що вони беруть на себе функції управління нуклеарною зброєю. Остання моя розмова з міністром оборони України Костянтином Морозовим тиждень тому підтверджує, що керівники цієї держави не настоюють на тому, щоб Україна дістала статус нуклеарної держави. Як і інші держави СНД, Україна має у своєму розпорядженні документи, що регламентують взаємні зобов'язання в ділянці нуклеарної безпеки. Це угоди, підписані главами держав Співдружности, а також Лісбонський протокол, які Україна повинна ратифікувати", — підкреслив Є. Шапошников.

Школа у Філядельфії вшанує абітурієнтів

Філядельфія. — „Наша Українська Рідна Школа" у Філядельфії запрошує всю українську громаду прибути на цьогорічний бенкет і баль абітурієнтів, який відбудеться в суботу, 22-го травня, в залі Українського Освітньо-Культурного Центру. Початок о годині 6-ій вечора.

Під час бенкету буде вечеря, святочна програма, привіт матурантам та роздача свідоцтв і нагород. Баль почнеться о годині 9-ій вечора. Гратиме оркестра Олеся Кузишина. Квитки вступу на бенкет і баль: 35 дол. від дорослих, 25 дол. від студентів; на баль: 15 дол. від дорослих, 5 дол. від студентів.

Зголошуватися можна до Зоряни Шуль на число телефону: (215) 742-4943.

Створилося нове інформаційне агентство

Київ. — Тут створилося і діє нове Українське Незалежне Інформаційне Агентство Новин (УНІАН). Це друге незалежне агентство після Українського Незалежного Інформаційного Агентства „Республіка" (УНІАР).

Новостворене агентство новин випускає інформаційно-рекламовий тижневик, а також бюлетні подій.

Адреса УНІАН: Україна, 252001, Київ-1, Хрещатик-4. Телефон (044) 2293131, факс 229-3320.

Росіяни дістануть два проєкти конституції

Москва. — Наступним кроком президента Росії Бориса Єльцина в його боротьбі з російським парляментом стало створення спеціяльної комісії, яка до 10-го червня повинна підготувати проєкт нової конституції Російської Федерації. До складу комісії ввійшли, крім Б. Єльцина, голова кабінету міністрів Віктор Черномирдін і члени уряду, посадники великих російських міст, керівники важливих державних органів всього го понад 40 осіб.

Тим часом політичний противник президента Руслан Хасбулатов заявив, що під його керівництвом парламентаристи готують власний варіянт проєкту конституції. У зв'язку з цим з новою силою спалахнула суперечка, хто має більше законних повновластей для того, щоб замінити діючий закон країни — президент чи парлямент? На зустрічі з регіональними парламентарними лідерами в Москві Р. Хасбулатов сказав, що нова конституція повинна дістати схвалення всього З'їзду народних депутатів і Верховної Ради. „Було б злочинним приймати нову конституцію неконституційним шляхом", — підкреслив Р. Хасбулатов. Зі свого боку президент Б. Єльцин нагадав, що саме 8-ий і 9-ий З'їзди заблокували проведення всеросійського референдуму з приводу нової конституції. Б. Єльцин сказав, що у своїх теперішніх діях він керується вислідами референдуму 25-го квітня, який підтвердив легітимність його президентської влади і народне довір'я до його політичних і економічних реформ

Згідно з єльцинівським проєктом, президент Росії дістане право розпускати парлямент, призначати членів уряду і в разі потреби запроваджувати надзвичайний стан у країні. Законодавці вбачають у цьому спробу президента Б. Єльцина протягнути закон, що є монархічним за своїм характером. На ці закиди Б. Єльцин відповів так „Нову конституцію можна назвати монархічною лише у тому випадку, якщо монархом вважати цілий народ".

Завершено підготову конференції сеньйорів УНС

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Цьогорічна 19-та зустріч сеньйорів УНС запланована на Союзівці від 13-го до 18-го червня, матиме дуже цікаву програму.

Вже в неділю по полудні, 13-го червня, сеньйори могтимуть реєструватися на конференцію у вестибюлі головного будинку, а після вечері у „Веселці" відбудеться вечірка, на якій сеньйори могтимуть знайомитися. У понеділок, 14-го червня, на відкриття конференції відбудеться Богослужба в українській католицькій церкві Пресвятої Тройці, а відразу після цього у „Веселці" почнеться конференція, починаючи з відчитанням протоколу з минулорічної конференції, звітів і вибору Президії конференції. По вечері відбудеться ватра, на якій всі могтимуть співати своїх улюблених пісень. Вівторок ранком — дальші звіти та вибір нової Управи на 1993—94 рік. По полудні д-р Богдан Бурачинський, президент Координаційного Комітету Допомоги Україні, говоритиме до присутніх, а по вечері всі могтимуть розважатися улюбленою грою Америки — бінгом. У середу, 16-го червня, будуть зроблені заходи, для збірання фондів на доброділні цілі, що їх кожного року розподіляють сеньйори. Тому Управа звертається до всіх, які прибудуть на конференцію, щоб привезли зі собою якусь одну річ з українських мистецьких виробів чи книжку для льотерійної розграші, що сподіються організатори допоможе їм бодай частинно зорганізувати потрібні фонди. Цього вечора у вестибюлі будуть показувати привезені сеньйорами відеофільми. У четвер, 17-го червня, перед полуднем суддя Анна Чопик з Лос Аламос, Ню Мексіко, доповідатиме про „Завіщання та життєве забезпечення". Другим доповідачем буде Ілейн Волошин з Акрону, Огайо, на тему „Громадські засоби для старших громадян", яка є з цими справами обізнана, бо працювала у цій ділянці в околицях Клівленду.

Після полудня головний предсідник УНС Уляна Дячук розкаже про стан УНС сьогодні. Крім того присутнім буде також Роберт Кук, керівник відділу продажу забезпечення, і радо відповідатиме на питання. Вечором цього ж дня відбудеться коктейль і „Вишивані вечерниці".

У п'ятницю, 18-го червня, продовжуватимуться наради і обговорення майбутніх плянів, відчитання резолюцій та їх схвалення конференцією.

Відзначать День Батька на Союзівці

Український Народний Союз продовжує свою традицію щорічно відзначувати День Батька на Союзівці в неділю, 20-го червня.

Після Служб Божих в українській католицькій церкві й українській православній каплиці відбудеться існуючий Молебень в наміренні батьків. Після обіду відбудеться мистецька програма, в якій виступлять танцювальний ансамбль „Аркан" Академії Українського Танцю в Торонто, і відомий співак з України, Віктор Шпортько.

Союзовим округам і відділам пропонується організувати автобусові поїздки. Цього року знов можна користати із знижених цін на Союзівці. Число телефону Союзівки: (914) 626-5641.

В АМЕРИЦІ

УРЯДОВІ ЧИННИКИ заявили, що президент Билл Клінтон обрав керівника Американської біржі Джеймса Джонса новим американським амбасадором до Мехіко. Дж. Джонс, колишній демократичний конгресмен з Оклагоми і один із дорадників президента Линдона Джонсона прийде на місце Джана Негропонте, професійного дипломата. ЗСА звернулися за формальним схваленням до мексиканського уряду, однаке жодних перешкод з приводу цієї номінації не передбачується

НЕСПОДІВАНИЙ ЗРІСТ гуртових цін минулого місяця та підвищення цін виробництвами на 0.6 відсотка дуже турбує економістів і вкладників, які починають побоюватися чи не почнає інфляція знову показувати свої роги. Це не було б корисно для багатьох ділянок економіки в країні, яка й без того має труднощі знову звестися на ноги

У СЕРЕДУ, 12-ГО ТРАВНЯ, Нюйоркська шкільна рада своїм новим керівником обрала Керол Грессер, яка була тим членом ради, якої голос перерішив долю контроверсійного шкільного канцлера Джозефа Фернандеза. Спостерігачі місцевої нюйоркської політики уважають, що не потягнення вказує на втрату будь-якого впливу посадника Дейвида Дінкінса на окремі відділи Міської управи. К. Грессер обрано голосами 4 до 0 з двома здержаними, які належать представникам Міської управи та Менгаттенського району. Цей вибір припав у дуже важливий час, бо якраз тепер Нюйоркська шкільна рада є в пошукуванні за новим кандидатом для нюйоркської шкільної системи

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПРОКУРАТОР ЗСА Дженет Ріно найближчими днями зустрінеться з директором ФБІ Вілліямом Сешенсом, щоби вирішити чи він залишиться на цьому пості після того, як його було гостро скритиковано за невідповідну поведінку — зловживання свого становища для особистих користей. Одначе урядові чинники уважають, що ця справа не буде вирішена на цій зустрічі. Департамент юстиції та ФБІ відмовилися від будь-яких коментарів у цій справі.

У СВІТІ

ПАРЛЯМЕНТСЬКА АСОЦІЯЦІЯ Ради Европи (ПАРЕ) весняна сесія якої відбувається у Страсбурзі, одноголосно проголосувала за прийняття Литви в цю міжнародну організацію. Литва — перша держава з республік колишнього Совєтського Союзу, що стала повноправним членом Ради Европи. У четвер, 13-го травня, ПАРЕ розглядала кандидатуру Естонії. Заперечення проти її прийняття в Раду Европи висловила Росія, яка має в організації статус спеціяльного запрошеного. Міністер закордонних справ Росії Андрей Козирев надіслав листа генеральному секретареві Ради Европи Катрін Ляльюміє, в якому підкреслив, що Естонія проводить дискримінаційну політику щодо некорінного населення. У зв'язку з цим, сказано в листі, прийняття Естонії в Раду Европи, з російської точки зору, передчасне.

КЕРІВНИКИ БОСНІЙСЬКИХ сербів ведуть активну підготову до референдуму, запляновано на цей вікенд. Рішення провести референдум прийняв парлямент боснійських сербів, який відмовився ратифікувати мирний плян Венса — Овена. На думку організаторів референдуму, з приводу прийняття цього пляну повинні висловитися всі серби, що проживають у Боснії, в тому числі мешканці тих територій, де була проведена „етнічна чистка" і не залишилося мусульманського чи хорватського населення. „Цей референдум являє собою безглуздий фарс", — заявив президент Чорногорії Момір Булатович. Президент Сербії Слободан Мілошевіч замість боснійського референдуму, запропонував провести пан-сербський, в якому взяли б участь серби, що проживають в усіх колишніх республіках Югославії. Лідер боснійських сербів Радован Караджіч заявив, що референдум заплянований і буде проведений, всупереч критиці.

НА ЗАПРОШЕННЯ білоруського уряду у Мінську з офіційною візитою побувала генеральний секретар Ради Европи Катрін Лалюм'є. Метою візити було обговорення питання щодо вступу Білорусі у Раду Европи та ознайомлення у зв'язку з цим з економічною і політичною ситуацією в республіці. На пресовій конференції К. Лалюм'є сказала, що Рада Европи покищо мусить відмовити Білорусі, бо ця молода незалежна держава ще „не виконує таких умов, як демократія, політичний плюралізм, свобода преси". Всі правні норми мусять бути закріплені у новій конституції, якої ще не прийнято. К. Лалюм'є підкреслила, що існує ще одна поважна вимога до Білорусі — проведення вільних виборів на багатопартійній основі

У СЕРЕДУ, 12-го ТРАВНЯ, троє обвинувачених у вбивстві генерального секретаря Комуністичної партії ПАР, відомого лідера Африканського національного конгресу (АНК) Криса Гані стали перед судом. Всі троє — білі прихильники апартеїду. Вранці Януша Валюся, Кляйва Дербі-Люїса і його жінку Гею під посиленим конвоєм поліції і армії доставили в окружний суд Йоганнесбургу. Суд постановив продовжити термін попереднього слідства до 21-го травня, бо прокуратура ще не склала обвинувального висновку для передання справи в суд, хоч на думку поліції, вбивство К. Гані було старанно підготоване і з його допомогою білі екстремісти хотіли зірвати переговори уряду ПАР з АНК.

НА 3.9 ВІДСОТКА „подорожчало життя" у Болгарії в квітні. Від початку цього року ціни піднялися на 22.8 відс. Особливо швидко зростає вартість продуктів харчування, яка збільшилася у квітні на 15.7 відс. Серед головних причин інфляції — спад виробництва, а також різке підвищення плати за електроенергію. На думку спеціялістів, темпи інфляції посиляться і в травні.

ККДУ ВІДБУВ СВІЙ ДРУГИЙ З'ЇЗД

Новообрана на з'їзді Управа ККДУ (зліва): В. Баранецький, Б. Бурачинський, М. Шмігель, В. Воловодюк, Р. Андрушків, Р. Воронка.

(Світлила ред. Рома Гадзевич)

Іст Ганновер, Н.Дж. — Тут в приміщеннях Готелю Рамада відбувся другий з черги з'їзд Координаційного Комітету Допомоги Україні в днях 24-го і 25-го квітня, в якому взяло участь 55 делегатів із 88 голосами.

Як відомо, ККДУ має 16 відділів, розкинених по цілих ЗСА, як також 14 організацій, які, маючи подібні цілі, є співучасниками ККДУ. Це: Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля, Фундація Підтримки Демократичних Представництв України, Поміч РУХ-ові у Філядельфії, Фундація ЗСА — Україна, Шкільна Рада при УККА, Український Народний Союз, Український

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінгтоні (202) 347-UNAW (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send address changes to:
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і money orders виставляти на: Svoboda

Статті і дописи підписані авторами не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Росія і Японія

В останніх днях в усіх американських газетах була вістка, що президент Росії Боріс Єльцин двічі заповідав і за кожним разом відкликував свої відвідини у столиці Японії Токіо, що, очевидно, керівним діячам Японії дуже не подобалося. Недавно заступник російського міністра закордонних справ їздив до Токіо, щоб виготовити подробиці відвідин Єльцина, але після короткої розмови в японському міністерстві закордонних справ — вернувся до Москви і на пресовій конференції обмежився до короткої заяви, що не устійнено дати відвідин Єльцина.

Причина цієї заковики ясна, дармащо сягає до часу ще за царату і за панування в Совєтському Союзі Йосифа Сталіна. За володіння в Петербурзі царя Миколи II російська розвідка спровокувала війну з Японією, у переконанні, що могутня російська імперія розчавить Японію, територія якої обмежується до кількох островів, і що таким чином володіння російської імперії простягнеться на Тихий океан. Та калькуляція зазнала страшної невдачі. Японія розбила Росію на суші і на морі. Російський військовий лікар Вересаєв залишив спомини з тієї війни і вони стали наче актом обвинувачення проти тодішньої російської бездарности, партацтва і просто злочинного поведення всього російського військового апарату. Малою ілюстрацією, як Росія вела ту війну, був факт, що один довгий залізничний поїзд, навантажений гарматами і всякою іншою зброєю і амуніцією, який їхав сибірською залізничною лінією на схід — просто десь пропав. Згодом виявилось, що його скерували десь на „сліпі" рейки і там увесь вантаж розкрадено, продавши довкільним мешканцям.

Це був погром Росії у 1905 році, який так обурив росіян, що вибухла революція, яка проте ще не провалила царат, який врятувався спробою „демократизувати" режим: започатковано еру петербурзьких Дум під кермою малороса Родзянка. В березні 1917 року революція у Петербурзі, насправді переведена українським Волинським полком, поклала край царатові. Кволий демократичний уряд князя Львова з найвидатнішими міністрами Мілюковим і Керенським не всилі був опертися на Жовтневій революції большевиків, які перенесли столицю до Москви і відбудували імперію під знаком серпа і молота.

Але росіяни, білі чи червоні, не забули ганебної поразки 1906 року. Нагода „відбитися" трапилася на Ялтинській конференції 1945 року. Ф. Д. Рузвелт погодився на вимогу Сталіна і Совєтський Союз без жодного пострілу загарбав чотири японські острови, які становлять наче міст між Японією та східньоазійським континентом з головним російським портом Владивостоком. Японія проти Росії не воювала в Другій світовій війні і втрата чотирьох островів — це справжній грабіж і кривда Японії. Але ситуація радикально змінилася в економіці. Совєтський Союз вже за Ґорбачова опинився в гострій економічній кризі і вона поглибилася за Єльцина, який переводить реформу по лінії переходу на вільний ринок.

Коли у 1990 році відбувалася у Лондоні конференція „Великої сімки", сімох найбільш упромисловлених країн світу, представник Японії заявив просто, що вона не дасть ані сотика на допомогу Росії, поки та остання не зверне Японії загарбаних островів. Того принципу тримається і тепер. Можливо, що Єльцин погодився б на вимогу Японії, але йому й так закидають його вороги, колоністи, чорносотенці, що він „грабар" імперії. Він знає, що нема чого їхати до Токіо за фінансовою допомогою, бо її не дістане, тому й не їде. Японія дістане назад свої острови тоді, коли відірвуться від Російської федерації автономні республіки на Сибірі і Росія перестане бути мілітарною грізною імперією. На тому скористає і Україна, а таке напевне станеться.

„ВІДКРИТИЙ ГОМОСЕКСУАЛІЗМ є проблемою", — заявив герой війни у Перській затоці ген. Норман Шварцкопф, який підтримує пропозицію, щоби дальше існувала офіційна заборона гомосексуалістів у військових з'єднаннях, одначе без того, щоби їх насильно викривати. Це були його завваги, коли він зізнавав перед Сенатською комісією військових справ.

Микола Муратов

ОГЛЯД ПОДІЙ У МОСКВІ

Пролетарські та революційні свята від деякого часу спричиняють клопіт для місцевих властей Москви. Цьогорічне святкування Дня Совєтської Армії 23-го лютого закінчилося зударом емеритів-військовиків з міліцією. В традиційний для колишнього СССР жіночий день 8-го березня на вулиці вийшли прокомуністично наставлені жінки, які влаштували галас навколо порожніх баняків. Коли на традиційне місце комуністичних зібрань — Красну площу — претендували громадські організації полярних поглядів, то московським керівникам доводилося проявляти не абиякий стратегічний хист, щоб не допустити „традиційної російської розваги" — бійки, коли натовп іде „стіна на стіну". Супротивні колони демонстрантів та мітинґуючих скеровували в різні сторони центральних майданів та на різні вулиці.

Першотравневі святкування, котрі в Росії офіційно пов'язують з „солідарністю трудівників", цього року збіглися з поразкою неокомуністичних та шовіністичних кіл на референдумі. Росіяни недвозначно висловилися за підтримку президента Росії Боріса Єльцина та його політики реформ. Таким чином впав один з останніх комуністичних мітів, що народ, мовляв, не хоче реформ і хоче бачити комуністів при владі. Отож лідери націонал-шовіністичних і комуністичних угруповань „Трудовая Россія" (лідер Віктор Анпілов), Фронт національного спасєнія (лідер Ілля Константінов), та Россійская Комуністіческая партія (ґенеральний секретар Ґенадій Зюганов) вирішили дати „окупаційному урядові Єльцина" останній „рішучий бій". Організований вищезгаданими „товаріщами" мітинг 1-го травня відбувся вранці біля найбільшого пам'ятника Ленінові на Октябрській площі. Серед промовців були й підсудні заколотники з Ґосударствєнного Комітєта Чрєзвичайного Положєнія (ҐКЧП) Лук'янов, Янаєв, Язов та інші. Після мітинґу, колона, що налічувала понад 5,000 людей, вирушила в бік Красної площі, хоч опублікований перед святом президентський указ забороняв політичні зібрання на Красній площі у ці дні. Наткнувшись на посилений кордон міліції та військ МВС, колона повернула в протилежний бік і пішла від центру Ленінським проспектом, громлячи все на своєму шляху. На підході до Площі Ґаґаріна шлях їй перегородив невеликий кордон ОМОНу (отряд міліції особого назначєнія). Тут і відбувся перший неокомуністичний клясовий бій. Тележурналістам вдалося досить докладно зняти всі етапи зудару.

У перших рядах напасників ішли групи тренованих молодиків, які, стрибаючи на щити, валили омонівців на землю. Була спроба пробити кордон міліції вантажним автом. Під час цього маневру одного міліціянта прибито бортом вантажника до іншого авта. Його забрали до шпиталю, де він так і не опритомнів і помер 5-го травня. Московська міліція вперше в своїй практиці застосувала водомети. Демонстранти, озброєні металевими палицями та камінням, досить довго протистояли міліційним гумовим нагайкам і спалили два вантажники. Вбитих цього разу не було, але за допомогою до лікарень звернулися 275 осіб, з яких 40 отримали серйозні поранення. Це був перший кривавий зудар комуністично-імперських сил з демократичною владою. Сторони, як і можна було сподіватися, звинуватили одна одну в провокації. Пресові служби президента і парляменту Росії обмінялися заявами протесту. Лідер Фронту національного спасіння І. Константінов публічно погрожував розрахуватися з владою 9-го травня під час святкування перемоги совєтський військ над гітлерівськими. Комуністи відверто вийшли на „шлях війни". Московська прокуратура в перший день затримала 20 осіб, проти яких порушено кримінальні справи за влаштування масових безпорядків. У висновках прокуратури, оприлюднених через три дні, сказано, що в діях організаторів мітинґу „виявлено прикмети адміністративних порушень", оскільки демонст-

(Закінчення на стор. 3)

Орест Дейчаківський

ЗСА-УКРАЇНА — БІЛЬШЕ НІЖ ТІЛЬКИ ЯДЕРНІ РАКЕТИ

Вам може не прийшло на думку, що 15-го квітня, коли ви висилали свій податковий чек до „вуйка Сема", ви давали свою частку допомоги ЗСА Україні. Незважаючи на брак сенситивности і деколи надто сильного натиску на Україну в справі атомної зброї, ми не повинні пересочувати більш конструктивних аспектів американських стосунків і інтересів щодо України. Вони є набагато більш різнорідні як представляє це велика преса, вправді з малими та важливими вимками. Сказавши коротко: ядерна проблема хоча й дуже важлива, — це не єдина проблема американсько-українських зв'язків.

Ці зв'язки є багатогранні і комплексні. Треба позбутися стереотипів і змінити старі погляди обидвох сторін. Приклад проблеми ядерної зброї показує, що часом є важливі і, на мою думку, дійсні різниці в підході до проблем і перспективи.

Усе більше зростає переконання, що Америка звертає увагу на Україну тільки з уваги на її ядерну зброю, а ігнорує все інше. Що така думка є зрозумілою, то одначе вона не акуратна. Візьмім тільки один приклад за останніх кілька місяців появилися два складні рапорти — один Департаменту стейту, а другий — Гельсінкської комісії безпеки і співробітництва в Европі — в справі прав людини і демократії в Україні.

Без сумніву, що один з ключових аспектів американсько-українських відносин є питання допомоги Україні. Хоча це загально не дуже знане, то допомогові акції американського Уряду є більш різноманітні і потенціяльно корисні для України, як це признається. Трудно є визначати докладний обсяг цієї допомоги у цій пливкій ситуації, але згідно з останнім звітом американської Агенції міжнародного розвитку (АІД) принаймні 137,2 мільйона дол. дано Україні в бюджетовому році 1992—92. Це не включає двосторонньої реґіональної допомоги для кол. Совєтського Союзу, частина якої дасться теж і Україні, чи багатосторонню допомогу від Міжнародного валютного фонду і Світового фонду і Світового банку, куди ЗСА вкладає велику частину їх фондів. Це теж не включає обіцяних 175 млн. на денуклеаризацію після ратифікації „Старту". І річ ясна, це не включає всіх заходів американських приватних інтересів, як теж акцій американських українців. Діє широкий діяпазон допоміжних проєктів у технічній чи гуманірній ділянках різних урядових департаментів та аґенцій, як стейту, оборони, торгівлі, фінансів, аґрикультури, енергії, довкілля, нуклеарної реґуляторної комісії та інших.

Показна, хоч невичерпна листа допомоги включає: доставлені ліки та медичні влаштування на суму 12 млн., 19 млн. на доставу кукурудзи від програми „Корм для прогресу", 300-мільйонова ґарантія від Департаменту Аґрикультури на комбіновані харчі, фонди на організацію і проведення приватизації малих підприємств у Львові, введення програми нуклеарної безпеки в Україні Департаментом енергії та Нуклеарною реґуляторною комісією семінари про адміністративні заходи спонзоровані ЮС інформативною аґенцією (ЮСІА): відкриття дому ЮСІА в Києві, оплата ЮСІА різних делеґацій та гостей з України, ЮСІА — Квік старт програма для обміну середньошкільників, присутність Корпусу миру в Україні, Спеціяльний американський бизнес інтерншип Тренінґ організований Департаментом торгівлі, в якому досі взяло участь 23 науковці і менаджери.

Допомога Америки не є широковідома. Частинною причиною, що допомога Америки Україні і іншим республікам колишнього Совєтського Союзу є маловідома, є зачаста і хибна назва цієї допомоги як „допомога Росії" або „Російського допоміжного пакету". На жаль, деякі представники Адміністрації попадають у пастку попереднього Уряду і підкреслюють Росію як предмет допомоги. Через це вони підкопують їхні намагання здо-

(Закінчення на стор. 3)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про мистця, що слухав душею

Так не хочеться знову писати, а передусім погодитися з тим, що відійшла людина, яку зналося довгі роки і яка вплетена у стільки споминів з довгого життєвого шляху.

А якось воно так тепер діється, а може причиною того є наш вік, що раз-у-раз прилітає сумна вістка, що не стало когось близького, твого друга із кола тих, що були раніше немов стовпами нашого українського Львова, так невідривно зв'язаними із моїм родинним містом.

І тепер важко погодитися із думкою, що повний життя, гумору та енерґії Славко Гординський так несподівано і безповоротно залишив цей світ. Скільки споминів, скільки веселих і сумних переживань проходять перед уявним екраном, а у вухах звучить так добре знайомий голос, який хоча незавжди виразний, але завжди був повний змісту, інформацій, а при тому ніколи не позбавлений гумору. Ще не так давно він завітав до редакції „Свободи", до якої вірно дописував, коли приніс статтю про мистецьку галерію Шафранюків в Торонто.

Не зважаючи на вік, він ніколи не тратив почуття актуальности, того, що треба подати до преси сьогодні і тільки сьогодні, а не завтра.

Справді, важко порівняти цю многогранну людину до будь-кого, що мені довелося досі пізнати у житті, а передусім особистість із стількі широкими зацікавленнями і многими талантами, що їх Бог йому дав, немов у заплату за те, що забрав так вчасно із його життя найважливіший чинник порозуміння — а це слух. Але, здається, немов Славкові він зовсім не був потрібен ані у житті, ані у його праці. Він умів слухати душею і розуміти і відчути все, що діялося довкруги, а може це його душа чула двічі стільки, що ми всі.

Чомусь пригадалася одна воєнна ніч у підземеллях Відня, яку ми, члени Українського Видавництва пережили під атакою американських бомб. Ми сиділи впоряд: д-р М. Шлемкевич, Роман Купчинський, Марія Струтинська, Юрко Стефаник, „Бен" Нижанківський, Славко і я, у вичікуючій мовчанці, коли чергова бомба вцілить у наше сховище. Нагло, коли сильний гук бомби, яка впала десь дуже близько заморозив нас у безрусі, Славко вхопив мою руку і, либонь, відчуваючи, запитав: „Що сталося?"

І так було завжди, також в інших життєвих обставинах — він слухав невідомим для всіх способом, відчував кожне наше слово, кожний настрій, кожне мистецтво, музику і ритм, а вже нічого так правильно як добрий настрій і прихильних собі осіб.

Нас зв'язала дружба у важкі воєнні роки, у праці та розмовах із виїмковою групою осіб, що творили тоді інтелектуальну еліту Львова, яка вміла разом співпрацювати, дискутувати, взаємно один одному помагати і творити кожний на свій спосіб; хто літературну критику, хто повість, хто гумореску, а хто лише журналістичну статтю. Але найбільшим майстром не на дві, а то і чотири руки був таки Славко, бо у нього рівнозначними були і праці пера, як пензля, однаково гармонійно спліталися поезія, як і фарби на картині, гостра критика, як і літературна довідка. А коли ми увечері збиралися усі на товариську розмову у хатці із романтичною вежечкою при вул. Потоцького 21, Славко умів ще і створити таки на паперовій серветці дотепний вірш про господиню дому, чи про нас усіх.

Вчора, думаючи про нього, я витягла із картону, що захований з написом „пам'ятки" деякі із тих папірців написаних так добре мені знаним письмом. Прочитую „Думу", яка постала в найбільше сумних днях, коли усі члени Українського Видавництва сиділи на валізках, знаючи, що їм доведеться надовго залишати наше родинне місто. „Ой та зажурились козаки січовії" зачинає Славко свою жартівливу „Думу", а відтак пише і про І. Німчука, і Ю. Стефаника, і В. Дзіся, і Бена і Ю. Старосольського і М. Струтинську. Ще не так давно я показала йому цю „думу" і він без сантименту ствердив, що тільки нас двоє залишилося на тому світі, та що йому доля дозволила таки повернутися хоча і накоротко до рідного міста, і лишитися там навічно почесним Львів'янином.

Тепер його душа мандрує так добре знаними вулицями, замикаючи немов коло тих, що були найкращими талановитими дітьми українського Львова.

Славко повернувся вкінці назавжди додому.

О-КА

НЕУСПІШНА ГАБІЛІТАЦІЯ Й ПОМИЛКОВА ДІЯГНОЗА НЕДУГИ І. ФРАНКА

(За есеєм Романа Горака „Жінка, котра була поруч" зреферував Володимир Барагура)

II

В проміжку часу помер проф. Огоновський і звільнилося місце на катедрі славістики. Франко вирішив взяти участь у конкурсі на вакантну посаду, тобто габілітуватися.

Консерватисти зробили заходи, щоб Франкові перешкодити в його намірах, хоч деякі з-поміж них були за тим, щоб Франко віддався науці, „бо тоді менше буде втручатися до політики". І ось 20-го березня „Діло" подало, що 22-го березня цього ж року в годині 5-ій по полудні Франко виголосить пробний виклад на тему „Наймичка — поема Тараса Шевченка".

За спогадами Ольги габілітація проходила так: „Ось він входить до авдиторії повної людей. Його вітають оплесками. Він трохи знервований, блідіший ніж звичайно. У передніх рядах ті, від кого залежала його доля, які повинні сказати „так" або „ні". За ними гості і студенти. Ольга стоїть ззаду, ось-ось заплаче. Її ніхто не помічає. Ось він став на катедру. Почав спокійно, навіть дещо затихо. Всі вслуховуються. Закінчив. Ріденькі оплески з перших рядів. Польський професор Каліна підбігає до Франка і щиро тисне йому руку. Франко схвильований. По обличчі Ольги течуть сльози. Присутня Михайлина Рошкевич сказала: „Під той час вона дуже ним гордилася".

У зв'язку з тим Франко поїхав до Відня старатися про затвердження своєї габілітації. Він жаліється А. Кримському: „Якби ви знали скільки болота, сплетень, інтриг і хитрощів я мусів перейти, а скільки прийдеться зазнати в майбутньому. Але мені здається, що й мені вдасться переборити русинів, бо русини різних відтінків і сторонництв дружньо стали проти мене".

В іншому листі до А. Кримського Франко пише: „З моїм професорством ще далека історія. Я габілітувався у Львівському університеті на доцента руської літератури та етнографії, але досі мене не затверджує міністерство. Колесса габілітувався в Чернівцях і вже затверджений та хоче перенестися до Львова".

У наступному листі до Кримського пише: „Моєї габілітації міністерство не затвердило на внесок намісництва. Можу це завдячувати нашим ‹новоерцям›, зокрема Барвінському і Вахнянинові, які робили все можливе й неможливе, щоб мене не допустити до катедри". У нотатці „Дещо про себе самого" Франко пише про ці інтриги: „Я скінчив університет, навіть на превеликий жаль деяких моїх ближніх братів-українців відважився здати з відзначенням докторат. У Відні і габілітуватися на викладача української літератури й фолкльору на Львівському університеті. Об'єднаній коаліції правлячих сфер зі співзвучними українцями вдалося врятувати Русь від такого нещастя, яким безумовно були б сталися мої виклади. — „Бійтеся Бога, як можна цю людину пустити на університет! Подивіться лише, в якому порваному сурдуті він ходить!"

• • •

Початки хвороби І. Франка, які проявилися під час його готування до докторату в Відні, загострилися в 1903 році. Тодішня медична наука поставила неправильну діягнозу, що це венерична недуга — сифіліс. Неправильна діягноза спричинила неправильну терапію ртуттю, яка ще погіршувала стан недужого, який проявлявся проґресуючим хронічним поліартритом у варіянті синдрому Рейтера — гостре запалення слизових оболонок.

По Львові пішли плітки, здогади, підозріння, інтерпретації, дискусії щодо моральности І. Франка.

Щойно 22-го листопада 1977 року на засіданні секції Івано-Франківського Медичного Інституту завідувач катедрою патологічної анатомії д-р медичних наук проф. М. А. Шеремета виступив із доповіддю „Діягноз захворювання І. Франка в світлі сучасної нозології". В доповіді вперше порушено питання про неправильну діягнозу недуги Франка встановлену тодішньою медициною, неправильне лікування його і причину смерти поета.

Наслідком їхньої роботи була доповідь проф. М. А. Шеремети та Л. Ясницької на третьому з'їзді патологоанатомів УССР. Доповідь була на тему „Ретроспективна аналіза недуги І. Франка — спеціяльна форма ревматоїдного артриту". В доповіді було сказано, що Франко хворів ревматоїдним артритом варіянту Рейтера. Згаданий синдром викликає неймовірні болі, галюцинації, але в ніякій мірі не впливає на розумово-інтелектуальні здібності хворого. Поема „Мойсей", яку поет написав під час хвороби, це найкращий доказ, що Франко був здібний створити таку монументальну перлину.

Розумовий розлад, який сучасники приписували Франкові й затрат пам'яті та маячіння і деґрадація були потрібні недругам, щоб скомпромітувати Франка в очах сучасників і нащадків. Неправильна діягноза й неправильне лікування ртуттю приспішили смерть поета...

• • •

Родина Франка знайшлася у ще більш скрутному фінансовому стані. Співпраця з польськими газетними й журнальними виданнями прорвалася після публікації його статті „Поет зради" з критикою польського „вєща" (пророка) Адама Міцкевіча, за його твір „Конрад Валленрод". За свідченням самовидців польська громада не лише стала бойкотувати Франка, але й чинно виступала проти нього. Юрба вигукувала за ним погрози, лайку, вивішувала опудало з його подобою й написом „Iwan Franko", посилала йому мотузку, щоб себе повісив, врешті, кинутий камінь в сторону поета попав у голову його найстаршого сина Андрія й став причиною смерти хлопця.

• • •

Так російсько-царський режим вкоротив життя Т. Шевченкові, а І. Франко став жертвою польського шовінізму й власних земляків...

Використані матеріяли: Двадцятитомне видання „Іван Франко", „Книгоспілка", Ню Йорк 1956. Роман Горак — четверта частина „Жінка, котра була поруч" зі збірки „Тричі мені являлася любов", роман-есей про І. Франка, Київ 1987, в-во „Дніпро".

ККДУ...

(Закінчення зі стор. 1)

Братський Союз, Український Золотий Хрест, Об'єднаний Комітет Філядельфії, Український Науковий Інститут в Гарварді, Комітет Допомоги Закарпаттю, „Провидіння" і Стипендійний Фонд Товариства Українсько - Американських Професіоналістів і Бизнесменів Ню Йорку і Ню Джерзі.

Другий з'їзд ККДУ мав на цілі здати звіт із своєї дотеперішньої діяльности та вибрати нову Управу. До Управи обрано Виконавчу Раду майже у незміненому складі. Її очолив знову Богдан Бурачинський, а до Ради увійшли: Володимир Баранецький, Марта Шмігель — заступники голови, Ростислав Мілянич — скарбник і Роман Андрушків, Роман Воронка і Володимир Воловодюк — члени.

Раду Директорів збільшено спільною ухвалою із 16 членів до 30, щоб тим дати змогу брати участь у праці та ухвалах представникам відділів і співдіючих організацій, з різних частин ЗСА. До Ради увійшли: Богдан Ващинський (Норт Порт, Фла.), Михайло Герець (Олбані, Н. Й.), Богдан Гнатюк (ЗУАДК, Філядельфія), Ігор Гавдяк (Вашінгтон), Юрій Грабович (Масс.), Микола Дейчаківський (Клівленд), Михайло Корчинський (Піттсбург), Олесь Кузьма (Гартфорд, Конн.), Анатолій Лисий (Міннеаполіс), Василь Маркусь (Чикаго), Уляна Мазуркевич (Філядельфія), Зенон Матківський (Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля, (Шорт Гиллс, Н.Дж.), Осип Мороз (Кергонксон, Н. Й.), Христина Мельник (Ню Гейвен, Конн.), Надія Мекконнел (Вашінгтон), Іван Олексин, (Український Братський Союз Скрентон, Па.) Наталія Пазуняк (Український Золотий Хрест), Володимир Сохан (УНС, Джерзі Сити, Н.Дж.), Любомир Татчук (Дітройт), Богдан Ткачук (Чикаго), Євген Федоренко (Шкільна Рада), Богдан Футала (Лос Анджелес) і Мирон Воронович (Дітройт).

До Контрольної комісії увійшли: Василь Сосяк (Ню Йорк), Олександер Благітка (УНС), Дам'ян Геча (Норт Плейнфілд, Н. Дж.), Степан Ворох (Фундація Піддержки Дипломатичних Представництв України, Ратефорд, Н. Дж.) і Наталія Посіва (Трентон, Н.Дж.).

У програмі З'їзду вичерпні звітування склав голова ККДУ Б. Бурачинський, подаючи усі успіхи, недотягнення та думки на майбутнє. У своєму звіті він підкреслив велику співпрацю ряду організацій, як також жертвенність громадян, які досі зложили на потреби України через ККДУ за останні два роки 845.098.97 дол. Допомогова діяльність України стояла в осередку праці ККДУ, а зокрема зужито її на закуплення комунікаційної та організаційної техніки, графічної техніки на друки шкільних підручників, дотації на вишклі наукових сил в ЗСА і на пресу та телевізію в Україні.

Голова ККДУ повідомив також учасників з'їзду, що ККДУ отримав статус неприбуткової організації типу 501 (ц) (3), який дозволяє жертводавцям відтягати іхні дотації від федеральних податків. Тимчасовий статут переложено на англійську мову і вжито його до уложення офіційного статуту, який вже пристосується до змін ситуації в Україні.

Про особливо широку діяльність ККДУ у Фонді Допомоги Школам України звітував В. Воловодюк, який підкреслив, що збірка фондів на друк нових українських підручників, яких досі вже вийшло чотири для початкових шкіл, а дальші підручники, як історія і хрестоматія є в друку, була надсподівано добра і громада саме на таку ціль відгукнулася дуже щиро і широко так, що за рік праці фонду зібрано 518,115.55 дол.

Вичерпний звіт склав В. Баранецький за фінансовий стан ККДУ.

Дискусія над звітами та вибір нових членів доповнили ділову частину з'їзду.

На з'їзді почесним гостем був запрошений д-р Ігор Юхновський, донедавна перший віцепрем'єр України і голова Валютно-Кредитної Ради, який в часі бенкету виголосив довшу доповідь на тему сучасного стану України. Крім того далекого гостя, почесними гостями з'їзду були амбасадор України у Вашінгтоні д-р Олег Білорус і представник України до ООН Віктор Батюк.

Д-р О. Білорус виголосив слово до присутніх в часі нарад, підкреслюючи, що розпочинається нова фаза у стосунках поміж Україною і ЗСА. Він розповів також про першу конференцію амбасадорів, яка відбулася в Києві і на якій вони дістали відповідні інформації та вказівки від Президента Леоніда Кравчука. Кінчаючи своє слово, д-р О. Білорус закликав до повної одности українців так на батьківщині, в діяспорі, як і також на Далекому Сході.

Окремо д-р О. Білорус проголосив присутнім, що проф. Р. Воронка і проф. Тарас Гунчак отримають найвище відзначення в науковому світі України, а це звання „заслужених працівників науки", яке буде їм надане у окремій церемонії в короткому часі.

Д-р І. Юхновський у своїй доповіді зупинився зокрема на фінансовому стані сьогоднішньої України, на скрутному питанні доставі енергії в Україну і на питанні найбільш логічної розв'язки нуклеарних споруд України, що є причиною непорозумінь із Росією, ЗСА та іншими державами і подав свою власну концепцію.

Крім слова д-ра І. Юхновського на бенкеті короткі привітання присутнім зложили В. Батюк, голова УККА адв. Аскольд Лозинський і заступник голови УАКРади Іван Олексин.

Помер довголітній секретар Відділу П. Аркотин

Вілліямстави, Н.Дж. (О. Кобаса). — Тут 25-го березня ц.р. відійшов у вічність на 75-му році життя довголітній секретар 261-го Відділу Українського Народного Союзу Петро Аркотин.

Похорон відбувся з української церкви св. Петра і Павла 29-го березня 1993 р. на місцевий цвинтар.

Покійний належав до тут народженого покоління. Був активним в парафії та підтримував корисні почини громадян. Любив усе, що рідне й щедро жертвував на громадські потреби. Як добрий патріот 14 років служив у морській фльоті ЗСА.

Покійний П. Аркотин залишив в глибокому смутку жінку Єву, доньку Сандру, чотири внучки, брата Йосифа, братову Марію і сестру Нелі.

ДИПЛОМОВИЙ РЕЧИТАЛЬ А. і З. ГЕЛЬБІГ

Ірвінгтон, Н.Дж. — Український Музичний Інститут Америки, Відділ в Ньюарку, влаштовує дипломовий речиталь Ади і Зені Ґельбіг (кляса Таїси Богданської) та виставку молодих мистців Григорія Гивеля, Тамари Загайкевич, Рути Кісілевської, Лії Костів та Доріяна Юрчука. Імпреза відбудеться у понеділок, 17-го травня, о год. 7:30 вечора в залі УНДому, 140 Проспект авеню в Ірвінгтоні, Н.Дж. Весь дохід призначений на школу св. Івана Хрестителя.

ЗСА — Україна...

(Закінчення зі стор. 2)

бути підтримку допоміжних акцій для держав колишнього Совєтського Союзу в Конгресі і серед американського народу. Сама конституанта для допомоги Росії є відносно мала, здебільша це інституції зовнішньополітичних дослідів, редакції великої преси і американсько-російська громада. Якщоб Адміністрація робила натиск і на допомогу іншим державам крім Росії, таких як Україна чи Вірменія та інших, що мають більші конституанти, це допомогло б поглибити підтримку „поза белтвеєм" або „поза Вашінгтоном" і тим самим допомагало б і їхній ініціятиві. А так Україна й інші держави відкинені на задній плян в думках Уряду і преси.

У той сам час українсько-американська спільнота, що з платниками податків повинна більше цікавитися і знати про допоміжні акції їхнього Уряду для країни їхнього походження. Частинно проблемою є те, що багато тих програм є відносно нові і в стадії формування. І тому панує певне замішання і непевність. Не знати скільки Конгрес далі ухвалить висаигнує на допомогу. Різні бюра української громади у Вашінгтоні повинні взяти на себе нелегку функцію слідкувати і інформувати українську спільноту більш інтенсивно як дотепер. Якщо українська спільнота рішить, що допомога Америки корисна для України, то можна впливати на Конгрес і Уряд, щоб не тільки її продовжувати але, й збільшити.

Безперечно, якщо б навіть допомога Уряду Америки значно зросла, це не була б панацея для України. Остаточно самі українці мусять зробити цей тяжкий перехід до демократичної правової держави з вільноринковою економікою своїми власними силами. Поміч Америки та інших урядів може бути тільки периферійна. Це відноситься теж і до неурядових проєктів чи то чужоземного бизнесу чи приватних інституцій. Було б наївно сподіватися, що зовнішня допомога може розв'язати проблеми України, але з другої сторони було б дуже короткозоро вважати її мало або і зовсім безвартісною.

Це правда, що Росія отримує найбільшу допомогу. Про те були і є голоси до американських політичних кіл про потреби інших держав. Українсько-американська спільнота повинна постійно підносити голос про потребу допомоги Україні у співмірній кількості у відношенні до Росії.

Важливо теж використовувати урядові дотації на допоміжні проєкти українсько-американських установ. До певної міри це вже діється, як наприклад, деякі українсько-американські установи дістають фонди від АІД чи НЕД (Національний Ендовмент фор Демократі).

І хоча допомога діяспори є дуже щедра і викликає подив, то все таки її власні ресурси — фінансові і людські — бліднуть в порівнянні з ресурсами Уряду чи приватного сектора Америки.

Тому-то політичне заангажування діяспори може бути ефективне в зрівноваженні об'єму допомоги Україні.

Із цих причин в інтересі українсько-американської спільноти бути поінформованою підтримувати і заохочувати американську урядову — як також неурядову — допомогу Україні

Огляд...

(Закінчення зі стор. 2)

ранти намагалися ухилитися від маршруту, визначеного керівництвом міста. Щодо вимог громадськості ізолювати випущених на волю гекачепістів-заколотників, прокуратура поінформувала, що Військова колегія Верховного суду Росії не знайшла достатніх підстав для ізоляції підсудних Лук'янова, Крючкова і Янаєва, оскільки нема документальних підтверджень, що вони вчинили дії, які перешкоджають встановленню істини чи мають прикмети злочину.

Заки прокуратура чекала дозволу від Верховної ради Росії на притягнення до відповідальности народних депутатів Євенка, Анпілова, Лахеєва, Гусєва, Худякової, Скурлатова, настав день 9-го травня. Червоноґрунатні сили влаштували велику антиєльцинську маніфестацію. Посадник Москви Ніколай Гончар домовився з бойовиками про уникнення конфліктів з маніфестантами і водночас не допущення порушення указу Єльцина про заборону демонстрацій на Красній площі. Однак Хасбулатов напередодні виступив на телевізії зі закликом перетворити святкування перемоги на день миру і згоди, а пресова служба парляменту оприлюднила заяву, згідно з якою Манежна і Червона площі оголошувалися вільними для всіляких політичних маніфестацій. Б. Єльцин ніяк не відгукнувся на це, тому маніфестанти заповнили спочатку Манежну, а потім Красну площі, несучи гасла: „Єльцина до суду!", „Юди — геть з Кремля!", „Усіх сіоністів — до Ізраїля!" тощо. Несли портрети Леніна і Сталіна. Про те сутичок не було тому, що демократи відступили, дозволивши 150-тисячному натовпові реваншистів виявити їхню злість.

Прихильники Єльцина в цей час зібралися на Поклонній горі, але їх було не більше 15.000. Здавалося, що президент утримається від рішучих заходів з приводу ігнорування його указів і його популярність різко впаде. Наслідки референдуму годі вже не мали б жодного значення. Однак Єльцин вже наступного дня підписав указ про звільнення з посади державного секретаря Юрія Скокова, який почав симпатизувати віцепрезидентові Александрові Руцкому. Звільнив майже весь апарат Руцкого, залишивши тільки шість осіб із 40. Втратив свою посаду також заступник голови Ради міністрів Росії Георгій Хижа. Керівник адміністрації Єльцина Сергєй Філатов заявив, що до президентського апарату повинні входити лише прихильники реформ. Цілком імовірно, що зміни і перестанови в керівництві будуть продовжені.

ЗАВЕРШЕННЯ БУДІВНИЦТВА тунелю під протокою Ля-Манш між Англією і Францією може бути відкладене на рік. Про це повідомила лондонська газета „Файненшел Таймс". Газета коментує слова виконавчого менаджера компанії „Трансманш лінк" Філіпа Монтаньє. Ця компанія займається будівельними роботами за контрактом з концерном „Евротунель", якому буде належати готовий тунель. За словами Ф. Монтаньєра, „будівельні роботи вже на етапі завершення, чого не можна сказати про обладнання і випробування". Монтаньє вважає, що для закінчення робіт потрібний ще один рік.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього дня 15-го лютого 1993 р. відійшла у вічність в Рочестері, Н. Й. на 95-му році життя

наша найдорожча

МАМА І БАБЦЯ

бл. п.

ПЕЛАГІЯ КУЛИК

Родина покійної складає щиру подяку всечеснішим отцям української католицької церкви св. Йосафата — отцеві пароховi Романові Ґолембі та о. сотрудникові Дмитрові Стефанюкові за відслуження похоронних відправ і Служби Божої. Рівнож дякуємо отцям, що не жаліли труду відвідували покійну у її домі, а згодом у шпиталі.

Дякуємо хорові „Сурма" та диригентові Я. Матковському за відспівання Панахиди.

Спеціяльна подяка належить приятелеві Дозьові Пришлякові, що серед сніговії прибув з Бафало і так мелодійно дякував під час Служби Божої, а згодом супровожали покійну на вічний спочинок на цвинтар. Щира подяка за теплі, прощальні слова Тетяні Шутер, голові 47-го Відділу СУА, виголошені Іриною Руснак. Покійна була найстаршою членкою-основницею того ж Відділу.

Збіркою на Український Музей в Ню Йорку, під час тризни занялася музейно-мистецька референтка 47-го Відділу СУА Іванна Мартинець.

Сердечну подяку складає родина всім, що зложили пожертви на благородні цілі і за Служби Божі в пам'ять покійної Пелагії.

Щиросердечна подяка всім приятелям за їх співчуття та участь у похоронних відправах.

ЄВГЕН КУЛИК з родиною

ПОЖЕРТВИ на СЛУЖБИ БОЖІ зложили:

Михайло Єйна, Роман і Люба Домбчевські, Михайло і Павлина Климочко, Роман Куціль, Ярослав Матковський, Юрій і Павлина Крамар, Катя Кузиляк, Марія Бергун, Марія Лозинська, Союз Українок Америки Відд. ч. 47.

На ФОНД ДІТЕЙ ЧОРНОБИЛЯ зложили:

по 50 дол. — Оксана і Євген Кулик, Ірена і Микола Лебедь;
40 дол. — Лариса й Андрій Харамбура;
по 30 дол. — Наталія і Михайло Слободинські, Хор „Сурма";
по 25 дол. — Дарія Манило, Надя і Роман Трач, Олена Булгац;
по 20 дол. — Ірена і Стефан Ольшанські, Уляна і Мирон Бабюк;
по 10 дол. — Іван Шурин, Мирон і Таня Бабюк, Роман Куціль;
5 дол. — Ігор Гошовський.

В залучений список осіб, які зложили даток на розбудову Українського Музею в Ню Йорку замість квітів в пам'ять ПЕЛАГІЇ КУЛИК, членки 47-го Відділу СУА ім. Лесі Українки в Рочестері, Н. Й.:

по 50 дол. — Оксана і Євген Кулик, Ірена і Микола Лебедь, Анна і Микола Єйна, Андрій Яріш;
по 25 дол. — Роман Куціль, Михайло й Ольга Малинівські, Наталка й Іван Олексин, Тетяна і Ростислав Шутер;
20 дол. — Надя і Роман Трач;
по 10 дол. — Аріядна Бах, Любомир Білик, Наталія Ґуран, Люба Домбчевська, Анна Капітан, Іванна Мартинець, Віра Мотика, Анастасія Смеричинська, Ірина Руснак;
по 5 дол. — Ольга Ганушевська, Вергун Марія, Олена Довгалюк, Марія Лозинська, Катерина Панич, Теофіля Надяк, Ірена Семанюк, Анна Сохоцька, Марія Сипняк.

Разом .... 455 дол.

Ділимося сумною вісткою з рідними і приятелями, що 1-го травня 1993 р. відійшла у вічність на 94-му році життя

СВ. П.

РОЗАЛІЯ ПАВНИК

зі Жовкви, Західна Україна.

Залишила в смутку:

дочку — ВОЛОДИМИРУ ФОСТЯК з чоловіком БОГДАНОМ, внуками і правнуками
в Україні:
дочку — МИРОСЛАВУ СТЕЦИШИН з чоловіком ПЕТРОМ, внуками, правнуками і пра-правнуками
та ближчу і дальшу родину в Америці, Україні, Канаді і Польщі

ПОХОРОН відбувся 4-го травня 1993 р. на „Санленд" цвинтарі у Сан Сиґі, Арізона

Ділимося сумною вісткою, що з волі Всевишнього 1-го лютого 1993 року відійшла у вічне життя на 86-му році

наша найдорожча

МАМА, БАБУНЯ І ПРАБАБУНЯ

бл. п.

Стефанія Середюк Мурій

родом з Шляхтинець, дружина бл. п. Петра Мурія

ПОХОРОН відбувся в Монтреалі, Канада, з церкви св. Арх. Михаїла на цвинтарі Норт Дам дей Неж.

З болем серця залишені:

доньки —
МАРІЯ КОБИЛЯНСЬКА з мужем ЗЕНОНОМ
ОЛЕКСАНДРА ВАҐНЕР з мужем ЮЛІЯНОМ
ГАЛИНА КРУЧОВА з мужем ЛЮБОМИРОМ
син — ОМЕЛЯН з дружиною ДАРІЄЮ
сестра — МИХАЙЛИНА ЮРЧУК з мужем ЯРОСЛАВОМ
внуки —
ІРИНА ВАҐНЕР
МАРТА ДОЩИН з мужем ЗЕНОНОМ
ОРЕСТ КОБИЛЯНСЬКИЙ з дружиною ДАНЕЮ
ОРЕСТ ВАҐНЕР
РОМАН ПУРІЙ з дружиною БОГДАННОЮ
КАЛИНА КРУЧОВА
АДРІЯНА КРУЧОВА
правнуки —
ОРЕСТ ДОЩИН
ОЛЕКСАНДЕР ПУРІЙ
братова — НАТАЛІЯ СЕРЕДЮК з сином РОМАНОМ
сестрінки —
УЛЯНА ЧОРНА з мужем ПЕТРОМ та дітьми
СТЕФАНІЯ БАЛАБАН з мужем ІВАНОМ та дітьми
сестрінок — ІРИНЕЙ ЮРЧУК з дружиною ОЛЕНОЮ та дітьми
похресник — ЕМАНУЇЛ СТАСЮК з дружиною МАРТОЮ та дітьми
близька і дальша родина в Україні, Канаді й Америці

ПОДЯКА

Щиро-сердечну подяку складаємо всеч. о. Іванові Чировському за завершення похоронних відправ та за величаві і теплі вислови співчуття.

Наша глибока подяка родині за висловлення співчуття листовно і телефонічно, та приятелям і знайомим, що своєю присутністю віддали покійній останній поклін.

Спасибі всім, що зложили пожертви на св. Літургії, на нев'янучий вінок для дітей Чорнобиля, за квіти і всім тим, які причинилися до поминальної тризни. Особлива подяка Ігореві Давидовичеві за переведення збірки.

Хай Всевишній Бог обдарить вас благословенням, яке скріпляло б вас за життя та ввело до блаженної вічности.

На СВ. ЛІТУРГІЇ: Т. Юрчук, І. Юрчук, М. Стасюк, Я. Литвин, О. Кручова, Д. Манило, Т. Шанайда, М. Гладилович, М. Фуґлевич, О. Юрчишин, Р. Косминв, Ж. Дупві, С. Біанкіні, С. Косоліно, О. Байчук, Я. Римар, Сестри Г. Бовден і А. Мат, Л. Марзенато, Б. Плесіс, Ж. Марінелі.

На КВІТИ: О. Кручова, Х. Батюк, родина Ваґнер, М. Заяць, М. Лепецький, В. Копинич, О. Аксюк, La Graphiteque, Manchester.

На НЕВ'ЯНУЧИЙ ВІНОК ДЛЯ ДІТЕЙ ЧОРНОБИЛЯ зложили:

І. Давидович $30; М. Піхур $20; родина Ватаманюк $20; М. Пилат $10; В. Дикий $10; Р. Бойко $10; Д. Заяць $100; В. Беднарський $20; М. Лепецький $10; В. Філійович $10; Е. Чубатий $10; Е. Кушнір $20; Ю. Ваґнер $20; О. Сидор $10; Г. Романишин $10; В. Білик $10; Я. Чолій $10; Б. Коваґюк $10; Р. Гуменюк $10; О. Давидович $10; І. Кепебай $20; Я. Глуховецький $20; О. Ваґнер $50; одна особа $10; З. Бандура $10; М. Заяць $10; О. Мурій $100; С. Козар $20; О. Ваґнер $100; М. Іваницький $20; В. Ленко $20; Л. Бужей $5; М. Бачинський $10; Я. Кепебай $10; М. Дажеке $10; І. Блищак $10; С. Кліско $10; З. Кобилянський $50; З. Дощин $50; Р. Михалюк $10; М. Бушар $20; Я. Юрчук $50; І. Юрчук $50; С. Кравченюк $50; М. Стасюк $50; Е. Стасюк $75; Villa Maria High School $10; Г. Кручова $100.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ, НА „ФІЛІЮ СУСПІЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ В ГАМІЛЬТОНІ" зложили:

Р. Гнатишак $25; М. Плавюк $25; Т. Ружицька $25; д-р А. Козак $25; І. Бойко $25; К. Когут $10.

Ділимося сумною вісткою з родиною і знайомими, що в четвер, 13-го травня 1993 р. покинула нас на 63-му році життя

наша найдорожча

ДРУЖИНА І МАМА

бл. п.

ІРИНА ЗАЛУЦЬКА

ПАРАСТАСИ — у неділю, 16-го травня і понеділок, 17-го травня, вечером у похоронному заведенні Yonkers Funeral Home, 107 Yonkers Avenue, Yonkers, N.Y. Tel.: (914) 963-6121.

ПОХОРОН у вівторок, 18-го травня із церкви св. Михайла в Йонкерсі (St. Michael Church, North Broadway and Shonnard Pl.) на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку залишились:

муж — МИРОН
сини —
ЯРОСЛАВ
ІГОР з дружиною ДАРУСЕЮ
донька — ЛІДА КУЛЬБІДА з мужем д-ром МИКОЛОЮ
та близька і дальша родина в ЗСА, Канаді й Україні

КРАЙОВА РАДА безпеки заявила, що минулого року у різних випадках загинуло 84,000 американців. Рада твердить, що це є зменшення на п'ять відсотків, коли брати цифру 88,000 з 1991 року. Одною з причин цього зменшення уважають послаблену економіку, бо тоді менше осіб працює, а це на думку ради зменшує випадки на місцях праці та автострадах країни. Цьогорічні підсумування були найменшими від 1922 року.

ІНВЕСТУЙТЕ В УКРАЇНУ, ЗБІЛЬШІТЬ ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС!

Семінар „Принципів християнської духовости"

Широкі народні маси сучасної України шукають у Церкві та взагалі в християнстві нового напрямку й змісту життя. По геройськи жертвенно зберегли вони предківську віру і тепер стараються виявляти її публічно. Однак часто це роблять емоційно і радше з національного, як з релігійного, мотиву. Тому нераз у зовсім добрій вірі даються звести на невластиві шляхи. Причиною в цьому є брак інтелектуального підложжя християнської ревности, чи радше відсутність наукового підходу до релігійних справ взагалі. До богопочитання і до релігійних справ взагалі. До богопочитання і до релігії підходиться як до справи мистецтва і сентиментального почуття, а не як до справи розуму і життєвої моралі. Це зрозуміле, бо в часи переслідування народні маси передавали релігійну традицію так, як переймали її від своїх батьків, без можливости її розумово обґрунтувати. Не багато могло в тому допомогти наше духовенство, як колись так і тепер; і вишколене підпільно, і те, що навчилося в московських семінаріях. Перше з них саме не мало можливости присвятитися глибоким науковим богословським студіям. Натомість те друге одержувало в семінаріях Московської Церкви дуже селекціоноване знання, спрямоване більше на обрядову пишність як на закріплення віри.

У наслідок цього молоде українське покоління з високою освітою, яке бажає вести християнське життя, не має належного релігійного підложжя, відповідного до свого інтелектуального рівня. Щоб цьому хоч частинно зарадити, Український Католицький Університет ім. св. Климентія Папи в Римі, разом з філядельфійським Релігійним Товариством „Свята Софія", зорганізували в Римі від 20-го липня до 1-го серпня 1992 року семінар для групи викладачів і студентів високих шкіл Галичини, під назвою „Принципи християнської духовости". Мала б це бути свого роду „християнська закваска", кинена у високошкільне середовище Галичини з наміром поширення в Україні „християнського ферменту" з науковим підходом до справ релігії.

Між учасниками семінару було по рівному викладачів й студентів з таких престижевих установ, як Львівська Політехніка, Лісотехнічний Інститут, Університет ім. Івана Франка, Інститут Прикладного Мистецтва. Фінансувало їх перебування в Римі в будинку КУКЛ, як рівнож кошти транспорту з України, Товариство „Свята Софія" в ЗСА.

Викладачами були професори Українського Католицького Університету: о. д-р Іван Хома, ректор УКУ в Римі; о. д-р Любомир Гузар, архимандрит студитського уставу, і о. д-р Ігор Мончак, професор Католицького університету з Канади. Двотижневий час семінару був кожного дня виповнений науковою програмою: чотири години викладів перед полуднем, а по полудні три години дискусійного семінару, або екскурсії по християнських і мистецьких пам'ятках Риму.

Отець ректор І. Хома, колишній секретар Патріярха Йосифа, у 12-ох лекціях про „Зв'язки Київської Церкви з Римським престолом" вказував на численні моменти в історії Київської Церкви, коли вона як своя самоуправна церковна одиниця стреміла до екуменічної єдности з Вселенською Церквою. У цьому стремлінні до всехристиянської єдности Київська Церква діяметрально відрізнялася від автокефального ізоляціонізму Москви.

Отець архимандрит Любомир Гузар у своїх восьми еклезіологічних лекціях „Христова Церква в своїх заложеннях" змальовував Церкву як Божу інституцію, як містичне тіло самого Христа. Таке богословське духовне розуміння Церкви дуже потрібне в сучасній Україні, де Церкву представляли в негативнім світлі як державну інституцію, а тепер часто розуміють її лише як атрибут української національної культури. Теологічне поняття Церкви розпрацьовував він теж у своїх шести годинах пополудневого дискусійного семінару.

Шістнадцять догматичних лекцій о. д-ра Ігоря Мончака „Основи християнської віри" були найбільш теоретичними, а при цьому вносили найбільш нового для слухача з по-комуністичної України. Вони подавали розумові основи віри і цим ставили релігію на високім науковім рівні, понад популярне трактування християнства як традиційного побутового елементу. В обличчі строгих наукових доказів ставали безосновною і нікчемною вся атеїстична демагогія, що її колись доводилося вислухувати студентам в Україні.

Неменш науковим був другий курс з 12-ти лекцій о. д-ра Ігоря Мончака про етику: „Основні поняття християнської моралі". Не було це популярне авторитетне представлення Божого закону десяти заповідей, але наукове вияснювання основане на людській психології, чому саме такі, а не інакші є вимоги християнської етики. У шести пополудневих дискусійних годинах мав він ще можливість заторкнути багато практичних питань.

У цих пополуднях, коли не було дискусійного семінару, а також у неділі, учасники курсу користали з послуг Юрка Горацького, щоб хоч дещо запізнатися з бездонною скарбницею релігійного та світського мистецтва Риму та з його багатою спадщиною історичних пам'яток. Зокрема наші два доценти з Інституту Прикладного Мистецтва використовували кожну нагоду й вільну хвилину, щоб практично збагатити своє знання церковного мистецтва.

Здержувала як їх, так і всіх інших учасників курсу, одна лише спекота середини італійського літа. Щоденно безхмарно синій небокрай немилосердно палив жарким сонцем. Ставало тоді самозрозумілим чому то у візантійських богослужебних текстах не кажеться „хай тебе осяє Божа благодать", але „хай тебе отінить Божа благодать". Цієї благодатної тіни і вечірньої прохолоди коротких літніх ночей постійно шукали як курсанти так і викладачі. Тим то ще більшу вдячність відчували вони до жертвенних Сестер Василіянок, які в час гарячих літніх вакацій працювали сповняючи кухонну обслугу для цього семінару.

Жалко тільки було, що таке важне діло „християнізації" переводилося всього лише в шістдесяти годинах наукових зайнять. Ще більш жалко було, що користала з нього лиш така кількісно обмежена група слухачів. Коли б такі семінари переводилися в Україні, з них могли б зразу скористати сотні студентів і викладачів. А так це був немов тільки один вогник сірника, що мав би освітити широкі простори України. Та на потіху згадувався вислів, що навіть найменшого промінчика світла темрява не здолає подолати.

Досвід започаткованого минулого року курсу вказує на його доцільність і важність, тому в серпні 1993 року, за спонсорством Товариства „Св. Софія" відбудуться у Римі і у Львові два курси для широкого кола слухачів зі Львова, Тернополя, Івано-Франківського і Києва.

Н.Н.

В пам'ять д-ра М. Панчишина

В середу, 7-го квітня цього року, нещадна смерть вирвала із наших рядів активного члена Українського Лікарського Товариства, св. п. д-ра Маріяна Панчишина. Хоч покійний доктор не був практикуючим лікарем, але вповні віддався праці для Українського Лікарського Товариства, парафії свв. Володимира і Ольги та Українського Спортового Товариства „Леви" у Чикаґо. Св. п. д-р Маріян Панчишин (молодший) народився 25-го жовтня 1923 року у Львові в родині Маріяна та Ольги Панчишинів.

Батько був знаним лікарем-інтерністом у Львові, співзасновником і деканом медичного факультету Українського Тайного Університету, примарем шпиталю Народної Лічниці ім. Митрополита Андрея Шептицького, а під час Другої світової війни — ректором Львівського Медичного Інституту. На жаль, помер він передвчасно, на удар серця, в 1943 році.

Покійний Маріян одержав дуже добру середню і медичну освіту у Львові, а потім в австрійських університетах, в Грацу і в Інсбруку.

В 1950 році успішно склав всі лікарські іспити і одержав диплом доктора медицини, та еміґрував з матір'ю і братом Юрком до Америки та поселився в Чикаґо.

На жаль, через свої вроджені недомагання та часті захворювання працював не як лікар, але як медичний ляборант в шпиталях КУК Кавнті і Монт Сайнай в Чикаґо.

У 1965 році відійшов він на хворобову пенсію, але і надалі залишався активним в лікарському і церковному житті.

Від 1959 року належав до Українського Спортового Товариства „Леви", де успішно вив'язувався з різних товариських обов'язків. Від 1976 року був членом Парафіяльної Ради при соборі святих Володимира і Ольги, де був протягом двох років адміністратором „Церковного Вісника" та активним членом Братства св. Андрея Первозванного.

Будучи членом Українського Лікарського Товариства, два роки виконував обов'язки адміністратора „Лікарського Вісника", а крім цього часто помагав скарбникові на лікарських сходинах та імпрезах.

Після зорганізування Лікарського Архіву-бібліотеки виконував обов'язки бібліотекаря. Він виготовив індексові покажчики до „Лікарського Вісника", катальоґував медичні книжки і журнали та допомагав архіваревi в його праці.

В жовтні 1988 року Управа Українського Музею та Лікарського Архіву-бібліотеки влаштувала йому гарне прийняття з нагоди його 65-ліття та наділила його почесною грамотою.

Останніми роками і місяцями він хворів, був кілька разів у лікарні, де ним дбайливо опікувалася д-р Марія Клодницька-Процик, а в середу, 7-го квітня, він заснув навіки у своїй хаті, на своєму ліжку.

В п'ятницю, 9-го квітня, в похоронному заведенні Музики три священики (о. Мирон Панчук, о. Микола Косарчин, і о. андрій Двуліт) відправили поминальну Панахиду. Співав хор собору свв. Володимира і Ольги. Після Панахиди прощальні слова виголосили: від Українського Лікарського Товариства — д-р Павло Пундій, від Братства св. Андрея Первозванного — інж. Степан Ґоляш; від Українського Спортового Товариства „Леви" — мгр Роман Прип'ян; від церковного хору — Софія Косаревич, а при кінці по-англійськи, для родини, сказала пару слів д-р Марія Клодницька-Процик.

В суботу, 10-го квітня, відбулися похоронні відправи в соборі святих Володимира і Ольги, які провів о. Андрій Двуліт, він мав глибоко змістовну проповідь. Тіло покійного д-ра Маріяна спочило на цвинтарі св. о. Миколая біля могили його матері Ольги і вуйка Степана Кривокульського.

Поминальна трапеза відбулася в Українському Культурному центрі, де при кінці редактор „Нової Зорі" Іванна Ґорчинська попрощала покійного „Бузька" від його гімназійних товаришок. Д-р Богдан Целевич сказав слово співчуття для родини по-англійськи.

На кінець складаємо щире співчуття його родині, братовій і двом братанкам та дальшій родині тут, в Америці, і на Україні.

Хай же добра згадка про св. п. д-ра Маріяна Панчишина назавжди залишиться в пам'яті української громади, а гостинна земля Вашінґтона хай буде йому легкою. Вічна йому пам'ять!

Павло Пундій

ПОМИЛКА В ДАТІ

У статті Миколи Бараболяка п.з. „А у медалі сторони дві" („Свобода", ч. 88-ме, 11-го травня ц.р.) треба читати: „Після поразки сербів у 1389 році на полі Косово землі, заселені сербами, нинішніми боснійцями, і частинно хорватами попали у турецьку неволю". — Ред.

ПОТВЕРДЖЕННЯ

Оцим подаємо до відома, що 23-го квітня о. Христофор Войтина ЧСВВ, отримав 430 дол., щоб доручити в Україну на вишкіл молодих священиків Чину св. Василія Великого у Львові, а це від Угнівського Товариства (Угнів, повіт Рава Руська).

Головою згаданого товариства був до своєї смерти М. Петришин, а ксиром є В. Білик.

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИХАЙЛО ЛУКАС член УНС Відд. 59-го в Стратфорді, Кт. помер 27-го жовтня 1992 року на 83-му році життя. Нар. 14-го жовтня 1909 року в Віллемантік, Кт. Членом УНС став 1960 року. Залишив у смутку дружину Еву. Похорон відбувся 30-го жовтня 1992 року на Veterans Memorial Cemetery Middltown, CT.

Вічна Йому Пам'ять!

Тарас Сливінський, секр.

АННА ЛЯСС (Шпак) член УНС Відд. 22-го Т-ва „Добра Воля" в Чикаґо, Ілл. померла 8-го березня 1993 року на 75-му році життя. Народжена в Чикаґо, Ілл. Членом УНС стала 1937 року. Залишила у смутку багато племінників і племінниць. Похорон відбувся 11-го березня 1993 року на цвинтарі св. Миколая в Дес Плейнс, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

Гелен Б. Олек, секр.

АННА ЛОЙКО член УНС Відд. 78-го Т-ва ім. св. Михаїла в Міннесвіл, Па. померла 20-го березня 1993 року на 95-му році життя. Нар. 10-го жовтня 1897 року в Україні. Членом УНС стала 1961 року. Залишила у смутку Неллі Терефінко, 4 дочки і одного сина. Похорон відбувся на укр. кат. цвинтарі св. Миколая в Лернеллин — Міннерсвіл, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Мері Петрунцьо, секр.

ДАНИЇЛ ЙОСАФАТ ГАНАС член УНС Відд. 337-го в Балтиморі, Мд. помер 18-го лютого 1993 року на 32-му році життя. Нар. 17-го грудня 1960 року. Членом УНС став 1961 року. Залишив у смутку маму Олю, батька Романа, братів Андрія і Ореста з родинами. Похорон відбувся 23-го лютого 1993 року на укр. кат. цвинтарі св. Михаїла в Балтиморі, Мд.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

МАРҐРЕТА МАШТАЛІР член УНС Відд. 94-го в Гемтремку, Миш. померла 2-го лютого 1993 року на 91-му році життя. Нар. 3-го квітня 1901 року в Україні. Членом УНС стала 1919 року. Залишила у смутку дочку Гелен Матіяновську. Похорон відбувся 6-го лютого 1993 року на цвинтарі Мт. Олівет в Мітройті, Миш.

Вічна Їй Пам'ять!

Гелен Татарська, секр.

ЯРУСЕЛ ВАРҐО член УНС Відд. 305 в Магоні Ситі, Па. померла 11-го березня 1993 року на 78-му році життя. Нар. 13-го грудня 1914 року в Магоні Ситі, Па. Членом УНС стала 1941 року. Залишила у смутку мужа Юрія і дочку Джералдіну. Похорон відбувся на цвинтарі Indianton Gap National в Енвил, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Марґарет Гентош, секр.

ДМИТРО МЕЛІШ член УНС Відділу 268-го Т-ва ім. Д. Вітковського у Фрекфорді, Па. помер 11-го березня 1993 року на 97-му році життя. Нар. 1895 року в Олесині, пов. Бережани, Україна. Залишив у смутку дружину Тессі і синів Лева і Расела. Похорон відбувся 16-го березня 1993 року на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі, Дженкінтавн, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Еміль Барилка, секр.

МИХАЙЛО КРАВЕЦЬ член УНС Відділу 274-го Т-ва ім. свв. Петра і Павла в Янґставні, Огайо помер 7-го лютого 1993 року на 71-му році життя. Нар. 21-го жовтня 1921 року в Янґставні, Огайо. Членом УНС став 1938 року. Залишив у смутку дружину Катерину. Похорон відбувся 12-го лютого 1993 року на цвинтарі Гілкрест Меморіял Парк.

Вічна Йому Пам'ять!

Гелена Сенедяк, секр.